

HALADÁS

VASÜTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK :

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőseég:

Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14— kor.
Fél évre 7— kor.
Negyed évre 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a »Nemzeti balesetbiztosító részv. társ.-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Köszönet hírek.

Miskolcz, 1903. november 21.

—ko— Széltében beszélnek, hogy lesz létszámredukálás, a hivatalos órákat ennek következtében meghosszabbítják, helyre fog állani a pénzügyi egyensúly s az így megtakarított pénzen a tisztviselők fizetésrendezését alaposabban fogják — *tanulmányozni*.

Bár rosszul esik látni más embertársunk baját, különösen akkor, ha azon nem segíthetünk, de ez a dolog minket közelebbről egy cseppet sem érint.

Nincs nálunk tiszteletbeli hivatal, sem címzetes állás, nem pipázik a vasutas a boltives öreg irodákban a vén kandalló mellett, nincs ideje politizálni vig pipaszó mellett, hanem valóságosan dolgozik, küzd, fárad a mindennapi kenyérért!

Létszámredukálás? Ezt még elképzelni sem tudjuk, mert a gyakorlati példa mutatja, hogy a létszám a vasutnál, vagy jobban mondva a rendszeresített állások száma máris a minimumban van megállapítva, mert ha egyik-másik bajtársunk kidül a sorból, azt azonnal pótolni kell, még pedig egész emberrel, egész erővel, különben megállna a gépezet.

A hivatalos órák meghosszabbítása? Ez meg már szinte nevetséges!

Egy nap, köztudomás szerint, huszonnégy órából áll, melyet a vasutasok legnagyobb része folytonos szolgálatban tölt el; még az ágyában is ugyszólván karkötővel alszik, ezt a szolgálati időt — tekintettel az emberanyagra — a vasutnál csak úgy lehetne meghosszabbítani, ha átszámítanák koronaértékre, mint a — fizetését.

A központokban ugyan délután 2 óráig tart a hivatalos óra, de azok, a kik ott vannak, a nagy drágaság közepette nagyon is *úrá* vannak utalva arra a pár órai szabad időre, a melyet nem városi idő- és kedvtöltéssel, nem léhasággal, hanem szervezetük időelőtti tönkretételével annak a pár forintnak a megszerzésére munkában töltenek el, a melyre nekik és családjaiknak a sovány fizetés mellett okvetlen szükségük van.

A fizetésrendezést már nálunk tanulmányozni fölösleges, tanulmányozhatták már 30 év óta elég alaposan, de különben is intéző férfiaink régen tisztában vannak azzal, hogy a garasonként összekuporgatott és az állampénztárba összehordott milliókból jutalomképen — a mindennapi kenyér alakjában — mennyi illet meg minket.

Mi csak az államvasutaknak, mint az állam magángazdaságának alkalma-

zottai vagyunk, nem voltunk soha államhivatalnokok, miért lennének *épen most azok*?

Maradunk mi azok, a kik eddig voltunk, cím és rang nélküli névtelen napszámosok, bőven ellátva munkával; dolgozunk, fáradunk kitartással tovább, abban a tudatban, hogy munkánknek van foganatja és abban a reményben, hogy lesz annak gyümölcse is!

Bizunk abban, hogy ha eloszlik ez a köd, ez a homály, mely most hazánkra borul, meglátjuk az ígéret földjét, sorunk jobbulását, a melyet már oly régen kiérdemeltünk!

Új rendszer a hivatalnokok kiképeztesénél.

Irta: Angyal József.
(Folytatás.)

Ezen vizsgák letétele köztudomásulag egy éven belül lehetséges, sőt megkövetelhető is, az előadandó tárgyak alapos és szakszerű átértéséhez pedig, az ezen vizsgák letehető-

TÁRCZA.

Dalok.

I.

Harmat csillog a virágon, az égnek harmatja,
Ez a kis lány a könyeit szüntelen hullatja;
Most tudtam meg, hogy e harmat nem is hull az égből,
Szegény kis lány, árva kis lány bánatos szeméből.

II.

Vadrózsa b kornak tövises az ága,
Mégis mennyi méh száll, csókját színi rája;
Tövises az éltém, sok keserű gondom,
Mégis hű vagy hozzám, édes szép galambom.

Vadrózsa virágnak illatos a kelyhe,
Puha, mint a fészek, ninesen tövis benne,
Oda száll a kis méh, megpiheni végre,
Boldogsággal simul puha kebelére.

Simulj, simulj hozzám, én drága szerelmem,
Hűn szerető szívem, az én puha kelyhem,
Mit nekem a tövis, sok keserű gondom,
Ha te szeretsz engem, édes szép galambom!

Kun Mára.

Az én örökségem.

— A „Haladás” eredeti tárczája. —

Irta: Szieszkovszky K Imán.

— Ismerték-e önök az én anyai nagybátyámat Balázsfalvi Nyisnyai Domonkost? Tartsa föl az újját, a ki nem ismerte! Nos?? . . .

Ime, örömmel konstatalhatom, hogy senki sem tartotta fel s ezt nemcsak meglepéssel veszem tudomásul, de némi büszkeséggel is.

De esoda-e — kérdem továbbá? — Nem esoda — felelek rá mindjárt önök helyett, sőt azt találnám érthetetlennek, ha akadt volna önök között, aki őt nem ismerte volna, mert a Nyisnyay familia nem is olyan régen igen híres család volt. Igaz, hogy nem abban az értelemben, mint a mai korbéli nagynevű államférfiak (engedjék meg, hogy a neveket elhallgassam) a kik futó meteorként tűnnek le a politikai szemhatárról, a nélkül, hogy akármelyik is képes volna közülok a kormányzás nehéz szekeret abból a kátyuból amelybe — *magyar vezényszóra* — belekerült, kimozdítani . . . nem!

Akkori időben még nagyon keveset törődtek meg a politikai élet aktualitásaival.

Kártya, ezigány, névnap, vadászat stb. ezek voltak a mindennapi élet aktualitásai s ezek tették a régi családokot messze videke-

séhez szükséges gyakorlati és elméleti előkészítés önkéntlenül megkívánható. Egészítések ki tehát a hazai vasutintézetek, illetve a szakminisztérium eddigi rendelkezéseiket olyképpen

„hogy a vasuti tisztképző-tanfolyamra való felvételnek a középiskolák érettségi bizonyítványain stb. kívül még az is feltételét képezi, hogy a felveendő hallgató a vasutintézetek előtt letett vizsgákkal igazolja, hogy a gyakorlati ismereteket elsejáltította, mely vizsgák az államvasutak régebbi rendszerében életben volt üzlet-gyakornokoktól megkívánt vizsgákkal azonosak.”

Ilyen garancia birtokában a vasuti tisztképzőtanfolyam egészséges irányban működhetik, mert az eddigi szemléltetni is akaró rendszer helyett egy tiszta irányt követhet, azt tudniillik, hogy elméletileg is oly oktatásban részesíthesse hallgatóit, melyet azok későbbeni gyakorlati életükben felfognak tudni használni s nem fog kelleni attól tartani, hogy fél munkát végeztek, mert a gyakorlati alkalmazhatóságot a vasutintézetekre kellett bízniok s kénytelen-kelletlen bele kellett nyugodniok abba, hogy dolgoznak, dolgoznak, de munkájoknak csak fél eredménye van.

A vasuti tisztképző-tanfolyamra való felvételnek illetéknéppen szabályozása az elméleti oktatás mai rendszerének átalakítását is maga után fogja vonni. Mert az ilyen módon

ken ismertekké, hirnevessékké. S mi türes-tagadás, bizony az én igen kedves anyai nagybácsimnak is ezek voltak főbb jellemvonásai. (Bocsánatot kérek, ha talán nem jó kifejezést használtam.)

Minden egyebet mellőzve, jellemzésül csak azt említem meg, hogy egy-egy Domonkos napja — hirtelenében már meg sem tudom mondani, hogy mikor esett — bizony nem ritkaság volt, hogy 8—10 napig tartott nála cigány mellett, vig ének szóval, s még esupa szerenese, hogy véletlenül nem Jánosnak keresztelték, mert akkor az egyik Jánostól bizonyára eltartott volna a másikig, a másodiktól a harmadikig és így tovább egész 15-ig. (VII. Gergely pápa tudvalevőleg éppen ennyit látott jónak a kalendáriumba felvenni, hogy miért? biz' azt csak ő tudná megmondani, én nem.)

* * *

Egy szép nyári délután történt. — éppen úgy történhetett volna azonban lomha, ködös, őszi, vagy pláne teli délután is. (Igazán különös, hogy a novellairóknál valami nevezetesebb dolog rendszerint egy szép nyári délután — vagy a mi még rosszabb, holdvilágos nyári estén — történik. Én azt hiszem, van benne egy kis esalás.) A történeti igazság kedvéért azonban már csak maradjunk meg a szép nyári délután mellett. Tehát mint mondám, eme dél-

gyakorlati ismeretek birtokába jutott hallgatók, még esetleg kevesebb heti óraszám mellett is, sokkal többet képesek feldolgozni, mint az eddigi rendszer mellett s ut nyitnának egy rendkívül fontos, de érthetetlen okokból eddig teljesen mellőzött tantárgy előadásához is: a köz- és nemzetgazdaságtanéhoz.

Ugyanis a magyar királyi államvasutak, egyáltalában a hazai vasutak tarifa-politikáján a közgazdasági érdekek uralkodnak. Ezek szabják meg és irányozzák kedvezményeiket s igen természetesen nagyon sok körülmény figyelembevételével alakulnak. Az egyes, nagyobb versenyek által veszélyeztetett hazai iparágak produktumainak csupán a regie kiadások megtérítéséig terjedő kedvezményei, a kevésbé veszélyeztetett egyéb produktumok nagyobb díjtételei mind a közgazdasági érdekek alapján szabályozottnak. Tekintve azonban éppen az igen sok óhajt és kívánságot, melyet figyelembe kell venni, tekintve a vasutak áruforgalmának minőségét, azon sokféle árut, melyet szállítási kötelezettségéből kifolyólag továbbítani tartozik, a díjszabások, díjkedvezmények s kivételes díjtételek stb. mennyisége is igen nagy s a bennük való tökéletes eligazodhatás ugyszólván esztendőnk megfeszített tevékenysége és alapos tanulmányozása után lehetséges csak.

Tényleg az eddigi hivatalnoki kiképzetetés rendszere szerint a végzett tanfolyamhallgató

után, a mikor éppen a megszokott ebédutáni szunyókálással voltam elfoglalva, egyszerre csak arra leszek figyelmes, hogy ajtómon valami bátorosan kopogtatás hallatszik . . .

— Ki az? — kiáltottam — félig álmos, a másik felerészben pedig nem a legbarátságosabb hangon.

— Nagyságos Liphay Kázmér urat vagyok bátor keresni.

E szavakkal nyitott be egy szürke emberke, ajkán ravasz mosoly, szemében fürkésző tekintettel: míg az említett bátorságot sehogy sem voltam képes benne felfedezni. (Nyilván ő maga sem szöszszerint értette.)

Ravasz mosolyát visszautasítólag fogadtam, a fürkésző tekintetet illetőleg pedig várakozó állápontra helyezkedtem.

Ez az ember megérdemlette volna, hogy bővebben tanulmányozzam, az idő rövidege miatt azonban ezt nem tehettem, hanem türelmetlenül kérdém, hogy mi járatban van?

— Dr. Szamosy kir. közjegyző urtól jövök — felelé és sokatmondó szemhunyorgatással tevé hozzá: — valami hagyatéki ügyben kéreti a közjegyző ur holnap reggeli 8 órára — s hogy nagyobb nyomatékot adjon szavainak, egy hivatalosan kiállított idezót nyújtott át az előbbeni fürkésző tekintettel szemében.

— Mit beszél? Hagyatéki ügyben? Engem? Liphay Kázmért — jól értettem-e? Nem téved

bátran állíthatjuk, hogy gépiesen illeszkedett bele ezen teendőibe s az értelemnek legesekélyebb foka sem segítette őt működésében. Esetleges vitás esetekben kétségbeesetten hánytá össze a rendelkezésére álló díjszabások egész könyvtárt kitevő nagy halmazát, keresett, kutatott nagy lázasan, nagy szorgalommal, de azért a jó szerencsére bízta azt, hogy meg-e fogja találni, a mit keres. Nincs semmi érdemlegesebb vonás, a mi után indulhatna, a mi utbaigazíthatná őt, mert a közgazdasági érdekekről s ezen érdekeknek a vasutak tarifa-politikájára gyakorolt befolyásáról halvány sejtelme sincs. Egész lázas igyekezete sok esetben kárba vész, hiába tölt el sok esetben órákat ily kutatások között, mert a vége az, hogy azért az önmagát megnyugtató eredményre nem fog akadni s kénytelen sokszor akarata ellenére, a kínáló díjtételek közül választani s önmaga biztosítására természetesen a legdrágábbat.

Mennyivel kedvezőbb lenne a helyzetük a külszolgálat azon alkalmazottainak, a kik nemcsak egy speciális forgalommal, hanem azok összességével dolgoznak, ha a mostani előtanulmányaikon kívül, még alapos és mindenre kiterjedő közgazdasági ismeretekkel is támogathatnák önmagukat hivatásuk gyakorlásánál, ha a közgazdasági ismereteik mintegy vörös fonalként húzódnának végig foglalkozásuk, működésük körén belül, melynek segítségével azután a szállításra el-

vállalt árucikk díjtételeit a legnagyobb könnyűséggel állapíthatja meg, mert tisztában van azzal, hogy a magyar közgazdasági érdekekből kifolyólag körülbelül mily kedvezményben részesülhet az illető árucikk és hol találhatja azt meg. Lényegesen megkönnyítené nekik a díjszabásokban való kellő eligazodás lehetőségét s esetleg ha ugyanazon árucikkre vonatkozólag többféle díjszabási kedvezmény is állana fenn, annak megállapítását, hogy az adott esetben melyik lehet a helyes és kifogástalan. A mechanikus munka és díjszabáskezelés helyébe az értelemmel és tudással végzett s helyes ítélőképességgel párosult munka lépne, melyből viszont csak is a vasut intézeteknek lenne haszna.

A világforgalom nagy érdekei, különösen magyar részről megkívánják, hogy a résztvevőknek még a legutolsó, legjelentéktelenebb atomjai is tervszerűen, öntudatosan illeszkedjen munkájával a nagy egészbe, hogy tisztában legyen a céllal, melyet szolgál s az érdekekkel, melyekért dolgozik.

Gépies, öntudatlan munka veszélyezteti nagy érdekeink megközelítését s elérhetését, mert minél nagyobb készültsegű a csapat, mely valamely célért sikra száll, annál biztosabb a siker is.

Nem az erőszak dominálja a XX. század gazdasági küzdelmeit, hanem az ész és a legalaposabb jártasság a gazdasági élet terén,

ön? Nem tévesztette meg talán a nevet, vagy a hátszámot?

Alig leküzdhető izgatottsággal, a kérdéseknek egész özönével árasztottam el egyszerre.

— Kaptak-e már önök hagyatéki ügyben idézést (de nem mint örökhagyók) a királyi közjegyzőhöz?

— Nos, akkor eltudják képzelni, hogy nem ok nélkül voltam izgatott.

Valóban, alig voltam képes visszafojtani kitörni készülő örömmöt, szerettem volna ezt a kezbesítőt összelelni, megcsókolni, de meg kellett őrizni a tekintélyt. Azért higgadtságot színelve, hirtelenében egy pohár francia kenyakkal kínáltam meg s a míg ezt itta, szabadon hagyott kezébe diskretnen egy öt koronásat csusztattam eme szavakkal:

— Mondja meg a közjegyző urnak, hogy ott leszek.

Ez utóbbi szavaknál olyan jól sikerült előkelő orrhangot használtam, hogy szinte magamat is meglepett, de meglephette az amiezét is, mert ő is várakozó állápontra helyezkedett, nyilván egy második 5 koronást illetőleg. Előkelősegemnek határa azonban az első 5 koronással teljesen ki lévén merítve, továbbiakba nem boesátkozhattam annál kevésbé, mert már az elsőnél is örömmel tapasztaltam, hogy a fűrkésző tekintet alkalmadtán mily hamar nyájas mosolygásnak tudott helyt adni ezen em-

bernél, már pedig semmiképen sem állott érdekenben, hogy őt kaczagásra hangoljam. Így gondolkoztam ugyanis: ha 5 korona nyájas mosoly, akkor egy másik 5 korona bizonyára kaczagás. Azért a helyzet komolyságához mérten az előbbeni előkelő hangon adtam tudtára, hogy a kihallgatásnak vége.

Alig tette be maga után az ajtót, már valamivel bátrabban, mint a bejövethet — nem tudom az egy pohár Martelltől-e, vagy az 5 koronától — önkénytelenül is így kiáltottam fel: Hagyatéki ügyben a kir. közjegyzőhöz holnap reggel 8 órára!

— Lehetséges ez? — szinte hihetetlennek tetszett . . .

Álom-e, vagy valóság? Talán a képzelet játszik velem gunyos játékot?

De már miért volna álom, miért volna a képzelet játéka? — folytattam a magánbeszélgetést, mintegy biztatva magamat.

Azt mondják, hogyha valaki magánbeszélgetést folytat, annál rendszerint hiányzik valami — parden, nem úgy van — ez ellen tiltakozom, mert ismertem kiváló geniket, a kik a magánbeszélgetést kultiválták. Egészen szabályszerű kérdések és feleletekkel szórakoztatták magukat. Avagy nincsenek e önsakközök, önkártyázók stb. stb.? Ezek a szórakozásnak bár nem a legirigylendőbb, de mindenesetre a legolcsóbb nemei.

óhajtandó lenne tehát, hogy a magyar vasutak hivatalnoki kara is teljes készütséggel vegyülhetne nagy érdekeink megvédéséért folytatott küzdelembe s alkalmas megbízható eszközzé válhasson azok kezében, kik a vezérszerepre hivatottak.

(Vége.)

Az éjjeli szolgálat.

— Irta: Oroszlányi László —

Ha a kora délelőtti órákban áthaladsz az állomáson, s kocsid kényelmes fülkéjéből kinézve látod az épület előtt álló sápadt arcú, beesett szemű vasutast. — ne gondold, hogy ez egy át-dorbézolt éj maradványa! Nem. — ez a vasutas, éjjeli szolgálatot tett.

Ha tovább haladva a másik állomáson ismét elődbe bukkan gyűrött ruhájú, sáros cipőjű vasutas. — ne véld, hogy ez valami falusi mulatságból került elő! Nem — ez a vasutas, szintén éjjeli szolgálatot tett.

Ha ismét tovább robogsz a gőzszörny által vonszolt kocsiddal, hol minden kényelmed biztosítva van, s látsz ismét imbolygó járasu vas-

utast — nagyot csalódnál, ha részeg vagy ittas állapotnak vélnéd! nem — ez a vasutas is, éjjeli szolgálatot tett.

Igen, ez a sápadt orcájú, majd amaz a piszkos, sáros ruhájú, ismét az a támolygó léptekkel távozó vasutas egy hosszú éjjel minden egyes percében testi és lelki erejét összeszedve, vigyázott arra, hogy még vonatod kocsijában kényelmesen aludtál, biztosan és épségben érkezéssel meg szeretted karjai közé. Még az eső kopogását hallgatva szenderültél el a jóízű, üdítő álomban, addig az a vasutas kint szaladgált a jó Isten szabad ege alatt, térdig lueskosan, átázva, átfázva örködött azon, hogy vonatod a helyes vágányon haladjon át. Még kocsid párnáján kényelmesen ringálódva gondolkodtál az élet kellemes dolgairól — addig a vasutasok egész legiója örködött vonatod biztonsága fölött, szállította marhát, gabonát rendeltetési helyére.

Ez volt ime annak a vasutasnak az „át-dorbézolt” éjjele.

Pedig nemcsak arra kellett vigyáznia, hogy vonatod vagy vagyonod biztosan elmenjen, el-

— Voltak-e már önök úgy, hogy szeretnék volna az egész világot a keblükre ölelni?

— Nos hát így éreztem én magamat, amikor az idezőt átfutottam.

Az már bizonyosnak látszott előttem, hogy örököltém, de hogy kitől, arra csak nehezen, hosszas gondolkodás után tudtam rájönni. Vegre is anyai nagybátyám képe jelent meg előttem.

— Úgy van, semmi ketség, ő az örökös, senki más, ő, ő, a dúsgazdag, a gyermektelen nagybácsi.

Szegény öreg, hát ő is elköltözött. E gondolatnál egészen ellágyultam. Fájt, hogy oly hiú voltam iránta utóbbi időben s nyomban szemrehányást is tettem magamnak érthetetlen magaviseletem miatt.

Lám, lám, mily jó szív lakozott ő benne, hogyan is tudtam úgy félreismerni? és hogyan tudtam úgy elítélni szegény öreget, a mikor azt a szándékát közölte velem, hogy 68 éves kora daczára ő nősulni akar. (Bár engedtem volna.) S mennyire fájt most mindezeket tudva, vele szemben tanúsított kiállhatatlan magaviseletem.

Ami azonban leginkább meglepett, az az volt, hogy a halálesetről sem távirati, sem másnemű értesítést nem kaptam, el sem tudtam képzelni az okát. Bizonyára a kapzsi rokonság nem akarta, hogy értesítést kapjak, mert féltik az örökséget.

No ezeken szépen kitétt az öreg. E gondolatnál szinte kedvem lett volna hangos kaczagra fakadni.

Másnap még alig hajnalodott, már talpon voltam. Egy kissé rösteltem ugyan a dolgot még önmagam előtt is, soha sem tartottam valami elegáns dolognak a korai felkelést, annál kevésbé találtam összeegyeztethetőnek jelenlegi állapotommal, amikor rám oly dus örökség nezt.

Annak a sokat emlegetett öreg toronynak az órája éppen a 8-at verte, a mikor Szamosy Iván közjegyző irodájába benyitottam, úgy vettem észre, hogy ő is igen korán kelhetett, mert már ekkor igen bele volt mélyedve az előtte levő akta halmazba, ergó kezdtem magamat visszaröstelni.

A közjegyző ur lekötelező előzékenységgel fogadott. Ahá — gondoltam — ez bizonyára az örökségnek szól.

A formaiságokon átesve, szivarral kínált — helyet mutatott és a végrendeletet előkeresvén, kinyilatkoztatta, hogy én vagyok az egyedüli s általános örökös.

E nyilatkozatra erősen kellett a szék támlájába kapaszkodnom, hogy le ne szedüljek, forgott velem az egész világ, mintha nem is a közjegyzői irodában, de egy körhintán ültem volna. De vajjon kit nem szédítene meg ilyen váratlan szerenese?

(Vége köv.)

szállíttassék! Küzködni kellett egész sor ellen-séggel, — hogy feladatának becsülettel eleget tehessen. A természet állt elébe, s követelte jogát: az álmod! A sötétség körötte ólalkodott s ezer rémes karjával csapdosott rá, hogy veszélybe döntse! A fáradtság lépten-nyomon utjába állt, bizonytalanná tette a talajt lába alatt. Majd a gyomor követelte maga részét — mert hiszen működöm uram, hát tölts meg, hogy erőt adhassak.

S hogy mindezekben diadalmaskodott, azt csak a törhetlen akaratérőnek, a határt nem itmerő kitartásnak köszönhettem.

Küzködni a természettel, sötétséggel, éjjeli viharokkal, járnai sötétben, sárban, hóban, vízben, percznyi pontosságú számításokat csinálni, tervezni estétől reggelig egy ugyanazon ruhában, köpönybe belepréselve, étlen-szomjan átdolgozni az éj hosszu, keserves óráit — távol lenni a puha meleg ágytól, messze lenni az otthonhagyott családtól — ez uram, a vasutas mulatsága: az éjjeli szolgálat!

De hát vizsgáljuk meg részleteiben is az éjjeli szolgálatot.

Az éjjeli szolgálat, a raktári, áru, pályamunkálati szolgálatot kivéve, kiterjed az egész vasúti szolgálatra. Azaz, más szóval a vasúti szol-

gálat folytonos. Ez a vasut természetéből következik, mert hiszen az állomásokon a felek által befuvarozott áruk nappal gyűlnek össze az állomásokon, nappal — legkésőbb az est óráiban rakatnak be a kocsikba. Így ezeknek a vonatok által való elszállítása is este kezdődik és tart egész éjjelen át. A teherszállítás tehát az éj óráiban nemhogy szünetelne, de sőt fokozódik. Nem esökken maga a személyforgalom sem, mert hiszen a személyszállító vonatok legnagyobb része éjjeli időben közlekedik. Vessünk csak egy-egy szempillantást a menetrendábrákba, mindjárt meggyőződhetünk arról, hogy az éjjeli időben bevezetett tehervonatok mennyisége több, mint a nappali időszakban közlekedő tehervonatok mennyisége. A személyszállító vonatok pedig oly módon vannak szerkesztve, hogy legnagyobb részük a reggel korai óráiban futnak be a központba: Budapestre, — s az est óráiban menesztetnek onnét. Ezek tehát a vonalon egész éjjelen át futnak, keresztezik egymást. A személy és áruforgalom ellátása, lebonyolítása tehát az éjjeli órákban még intenzivebb, mint nappal. Azon tervezgetések, melyek az éjjeli forgalmat kiküszöbölni, illetve csökkenteni célozzák, ez idő szerint, sőt lehet mondani még sok ideig keresztül nem vihetők. Nem pedig azért,

HETI KRÓNIKA.

Szomorun kezdődik a heti krónika:

Rádika is ott van, ahol a Dódika . . .
Kiket megpaskoltak sokszor durva élecek,
A szíami ikrek immár sirba tértek.
Gyöngéd figyelme ez a csontos halálnak,
Hisz ők éltükben is soha el nem váltak.

Korniss gróf esete rémregénybe illik.
Elvettek az eszét a manók és villik . . .
Lelekidező volt, esőndes éjjeleken
Irrák, hogy árnyakat üldözött szüntelen.
Mind nagyobb sötétség szállta meg az agyát,
Minap oszt' hat embert lőtt agyon, majd magát.

New-Yorkban egy bankár házasodni készül,
Am egy szépséghiba jutott neki részül.
Hiányzik egy füle s bájos menyasszonya
Amíg két füle nincs nem megy hozzá soha.
Pályázatot hirdet tehát s olyan hülyét
Keres, ki eladná neki egyik fülét.

Halljátok hűveim, ifju agg és gyerek
Miről leve híres a kis Nagybeeskerek.
Amért a tanács egy szép menedékházat
Építetett, hát a koldus-nép fellázadt,
Mondván szabadságuk ők bizony megvédik
S sztrájkolnak, nem kell a menedékház nekik.

Szorgosan készül a családi naptárunk,
Ennél szebb krisztkindlit meg aligha vártunk.
Színes történetek, gyönyörű versikék
Lesznek benne újra, mik az ember szívét
Magukkal ragadják, mint egy édes álmot,
Mondhatom nagyszerű az a kalendárjóm.

Ha még másszor is úgy a talpára vernek
Drága barátunknak, a kukta Körbernek,
Mint azt a napokban Tisza Pista tette
Nem sajnálkozunk mi sohasem felette:
Jó volt nemes gróf ur az a Körber-verés
Hej, de még jobb vón' a **fizetésrendezés**.

Passe-partout.

mert ilyenre berendezkedve nem vagyunk, s ennek keresztülvitele az állomások oly nagymérvű bővítését, mozdony-kocsi park emelését vonná maga után, melynek fedezésén pénz nincsen, s ezenkívül az egész menetrend megváltoznék, illetve más alapokra volna fektetendő.

(Folyt. köv.)

A „Haladás“ IV-ik pályázata.

Szerkesztőségünk ismét pályázatot hirdet lapunk olvasó közönsége körében, úgy vasuti szakcikkekre, mint szépirodalmi közleményekre.

IV-ik pályázatunk feltételei a következők:

I. Egy a hazai vasuti szolgálat köréből vett eredeti szakközlemény, mely népszerű előadásban, egy lehetőleg általánosan érdeklő tárgyat dolgoz fel.

Az első pályadíj egy 20 koronás arany.

A második egy 10 koronás arany.

II. Kívántatik két szépirodalmi közlemény. Az egyik vers, a másik próza. *Mindegyiknek díja 10–10 korona aranyban.*

Az I. sz. pályázat bírálóiul ismét sikerült megnyernünk *Görgey László üzletvezető urat, Tarczay Ferencz felügyelő urat, a*

miskolczi üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályának vezetőjét és *Fűrész Sándor főmérnök urat, a miskolczi üv. vonatási osztályának vezetőjét, a kik ezuttal is készségesen vállalkoztak a birói tisztre.*

A II. sz. pályázat bíráló bizottsága szerkesztőségünk tagjaiból áll.

Pályázati feltételek:

1. A pályázatban olvasóközönségünk minden tagja, valamint minden munkatársunk részt vehet s abból csupán csak a szerkesztőség van kizárva.

2. A pályamunkák névtelenül, jeligés levél kíséretében küldendők be. A jeligés levélben a szerző neve és lakhelye foglaltatik.

3. A pályamunkák terjedelme a lapunkban közölni szokott cikkek terjedelmével legyen egyező, kéziratban körülbelül 8–10 kutyanyelvre terjedjen.

4. A beküldött pályamunkák a „Haladás“ tulajdonát képezik, s azok közlésének joga, ha pályadíjat nem nyertek is, lapunk szerkesztőségét illeti.

5. A pályadíjak a bíráló bizottság által legjobbnak talált abszolút értékű munkának fognak kiadatni.

6. Azon pályamunkák, melyek a pályadíjat nem nyerték meg s lapunkban nem

Innen-onnan.

Szállodában.

— Te pajtás, szerelmet vallottam a szállodás leányának!

— Vigyázz pajti, mert ezt külön felfogják számitani

Megnyugtató.

A kis Kohn bőgve jön ki a fogorvostól.

— Mit bőgysz? — kérdezi a tatája.

— Oj vé, a dakter edj fogam helyett kettőt kihozta!

— Nu, azért ne bőgjél, hiszen csak edjért fizettem!

Aszfaltbetyárok.

— Nézd ezt a szép kis lányt

— Ismerem — szól a másik egykedvűen.

— Ugy? Nem adhatsz róla felvilágosítást?

— Hogyne! Nagyon gyorsan . . .

— Hallgat a szép szóra?

— Nagyon gyorsan kaphatsz tőle — egy pár pofont.

Félreértés.

— Bizony Mandlné, az én fiom most már havonként kap 100 florent és edj botorozott szabát.

— Minden hónapba edj szabát? Mit csinál annyi szabával?

Palóczok

— Hát mért van ennek a kéttornyu templomnak mind a két tornyán órá?

— Számór! Hát azért, hogy ha egyszerre két ember akarja megnézni, hogy hány az óra, hát ne kelljen egyiknek a másikra várakoznia!

Megijesztette.

— Bácsi, ha nem odsz nekem ez ezer koronát, o vízbe ogrok!

— Majd kapsz edj náthát!

— Vagy fűbe lövök magomat!

— Ilyen kemény kapanyának nem árt a golyó!

— Hát felakasztok magamat!

— Edjik kütél nem bánt a másikt!

— Na hát nem tanolok tovább, honem a the özleteddel szembe nyitok edj bolt!

— E kränk auf dir! *Ill a péndz !!*

Szépséghiba.

— Mi van az arczodon, egy anyajegy?

— Tévedsz, ez egy anyósjegy!

Vigasz

Férj: Már három árja sétálok ezzel a gyerekekkel és nem akar elaludni . . . Micsoda éjjel!

Feleség: Hátha Grönlandban lennénk, ott hat hónapig tart az éjjel!

közölhetők, felbontatlan jeligés levelükkel együtt megsemmisítettnek.

7. A pályamunkák f. é. decz. hó 1-ig küldendők be a „Haladás“ szerkesztőségének címére.

8. A pályázat eredményét karácsonyi számunkban tesszük közzé.

Kelt Miskolczon, 1903. október hó 17-én.

A „Haladás“ szerkesztősége.

A miskolezi MÁV. altisztikőr.

A MÁV. altisztikőr választmánya folyó év november hó 25-én d. u. 7 órakor ülést tart, melynek tárgysorozata a következő:

I. A múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése.

II. A negyedévi pénztárvanacsolásról szóló jelentés.

III. A Balogfalván elszerencsétlenülült fűtők sirkövének beszentelési ünnepélyéről szóló jelentés.

IV. Az idei sylvester-estély rendezése feletti intézkedés.

V. Új tagok felvétele.

VI. Egyéb indítványok.

CSARNOK.

Egy éj története.

Oroszból.

Írta: Lavreczkij.

I.

Nem vallottak egymásnak szerelmet. A szerelem csak a lyrai versekben s az ember bensejében, önmagával folytatott monológjaiban és képzeletében beszédes. Az érzelem erőt vesz egyiken is, másikon is, erőt vesz egy ügyetlen mozdulatnál, a kezek érintésénél, ékesen szólva találkozó egy-egy tekintetnél, mely magához vonzza a fejeket és kezeket. Ime, ennyiből áll a vallomás. Ő velük is így történt.

A leány ott állt az erkélyen s nézte a tengert, mely milliónyi szemmel csillogott és esendesen hullámozott a ragyogó napfényben. De szemei nem látták a tengert és szépségeit. El volt telve a maga szépségével, érzelmeinek szépségével, mely nedvessé tette szemeit. Tudta és érezte, hogy ott áll mögötte az a másik, hogy egyikük sem tud egy szót sem szólni, s hogy tüstént valami olyas fog történni velük, ami még nem történt, valami régóta óhajtott, valami édes. Oh mennyire epedt már ezután mielőbb, mi-

HIREK.

* **Halalozás.** Zsivkovics József, nyug. máv. felügyelő, ki az igazgatóságnál egy évtizeden át mint ügyosztályfőnök, legutóbb pedig a miskolczi üzletvezetőségnek mint számosztályfőnök működött, f. hó 17-én reggel szívszélhűdés következtében, életének 61-ik évében Budapesten meghalt. Temetése f. hó 18-án a kerepesi temetőben nagy részvét mellett ment végbe.

* **Jubiláló állomásfőnök** Barátosi Tóth Gyula, rozsnyói állomásfőnök, lapunk buzgó munkatársa f. hó 21-én tölti be állomásfőnökségének huszonötödik évét. Ez alkalomból Rózsnóy állomás tisztikara a jubiléus tiszteletére bankettet rendez, a melyen a vasuti körökön kívül álló barátai és tisztelői közül számosan vesznek részt. Az ünnepség lefolyásáról jövő számunkban részletesen fogunk beszámolni.

* **Gyilkosság az őrházban** A győr—sopron—ebenfurti vasut vonalán, egyik őrházban, Sopron állomás közvetlen közelében halva találták Papp György vonalőrt és a feleségét. A házaspárt kegyetlen módon meggyilkolták és kirabolták. A gyilkosokat úgy látszik az vitte a gaztetre, hogy Papp a legutóbbi vásáron egyetlen tehénkéjét eladta, mert annak árát, 150 koronát is

előbb! És ime, valami megperzselte a nyakát, valaki megszorította a derekát, valaki vagy talán ő maga, megfordította fejét, szemei lecsukódtak és ajkai elkezdtek mohón magukba szívni valami szokatlanul édeset, esodását, ami átfutotta egész testét s valami mámoros, boldog világba vitte el őt . . .

Igy, némán és szótlánul vallottak egymásnak szerelmet.

Az erkély alatt, a tengeren ladikban ringatózva ült egy halász. Láttá, amint a fiatalok belemerültek az ölelkezésbe, de a keze, melyben a zsinórt tartotta érezte, hogy ott lenni, mélyen a tenger fenekén hal jött a horogra s oly mohón kapott a csalétek után, mint az erkélyen a fiatal ember a leány után. A halász mindkét kezével elkezdett dolgozni s huzta kifelé a zsinórt. Kihuzta a horgot az ángolna szájából, beledobta a halat a kis hálóba, új csalétket tett a zsinór végére erősített három horogra s megint visszadobta a tengerbe. Mire megint az erkélyre pillantott, már nem volt ott senki. Itt is, ott is horogra került valami, — gondolta magában s elmosolyodott. Napszállatig egyre-másra pedzettek a halak, de akkor megszűntek. A halász félretéve a zsinórt, még mindig horgonyon maradt és várt valamit.

(Folyt. köv.)

elvitték. A vizsgálatot a hatóság a legszélesebb körben megindította. A gyilkosoknak a rendőrség már nyomában van.

* **Elgázolás** Folyó hó 16-án reggel az 5-ik számú pályán a vonal bejárása alkalmával Rimaszombat állomás távjelzője közelében a pályatest baloldalán egy hóval betakart, dermedt állapotban levő hullát talált. A hullában Szabó Miklós rimaszombati napszámos ismertetett fel, kinek a feje össze volt zúzva. Valószínűleg még az előző nap estéjén ittás állapotban került a pályatestre s ott megbetolva, elesett s valamelyik esti vonat mozdonya által elütetett.

* **Hófúvások** A míg nálunk enyhe az idő s még mindig nagy a locs-pocs az utcákon, a felvidéken erősen havazik. Különösen Liptóban, a hol helyenként már félméter magas hólepel borítja a mezőt, az erős szél hófúvásokat is okoz. Attól lehet tartani, hogy a hirtelen olvadás árvizet okoz. A kassa—oderbergi vasut egyes vonalain már működésbe hozták a hóekéket.

* **Magyar vasúti találmányok.** Székesfehérvárott egy olyan készüléket mutattak be, amely automatikusan végzi a vasúti kocsik összekapcsolását menetközben is. A társaság, mely előtt a bemutatkozás történt, délelőtt 10 órakor indult el Budapestről különvonato. Ott voltak: gróf Zichy Jenő, Szemere Miklós, Miklós Ödön, Szemere Attila országos képviselők és sok szakértő valamint meghívott vendégek. Szemere Miklós áldozatkészsége tette lehetővé, hogy egy egyszerű lakatossegéd, Fodor Antal zseniális találmányával lépje meg a kiküldött szakértőket. Találmányával körülbelül egy óráig kísérleteztek, és pedig sikerrel. A próba után délben az állomás vendéglőjében Szemere hetven teritékes bankettet adott, melyen az első felköszöntőt ő maga mondotta.

Beszédében köszönetet mondott azoknak, a kik a készülék bemutatásánál megjelentek, majd pedig így folytatta: Az önműködő vasúti kapcsoló találmányát Fodor Antal urtól azért vettem meg, hogy azt az éjjeli vasúti szolgálatban, különösen sikos, fagyos időben annyi emberéletet megkímélő humanisztikus automata-gépet nálunk is meghonosítsam. Mások vonakodtak ezt megcsinálni, megcsináltam magam. Csak logikusan járok el tehát, ha az ebből, Magyarországon eredő, azaz a találmány értékesítéséből esetleg reám eső haszon 80 százalékát felerészben a szolgálatközben szerencsétlenné lett magyar vasúti munkásoknak, felerészben pedig a haza védelmében megsebesült magyar katonának adom. A többi 20 százalékot már előbb elajándékoztam.

A jelen voltak Szemerét lelkesen megéljenzték e kijelentésekért s új vállalkozásához sok szerencsét kívántak. — Gróf Zichy Jenő eltette Szemerét ezután. Pázmány Dénes és Miklós

Ödön éltették a Déli Vasut igazgatóságát s köszönetet mondtak, hogy megengedte a próbák bemutatását. Fodor Antal felköszöntőjében köszönetet mondott Szemere Miklósnak, hogy őt — a ki 25 év óta távol van Magyarországtól — támogatta s módot nyújtott arra, hogy találmányát bemutathassa. A társaság délután 4 órakor különvonattal visszautazott Budapestre.

Schilhan János székesfehérvári déli vasúti fűtőházi főnök által feltalált vezetősín próbája, mely a kisiklásokat van hivatva megakadályozni, ugyancsak aznap ment végbe. A bizottság a vasúti és hajózási főfelügyelőség műszaki közegeiből állott. Hír szerint a szakértők nagy elismeréssel nyilatkoztak és egyhangulag kimondták, hogy a találmány a vonatkisiklásokat lehetlenné fogja tenni. Schilhan ünneplésére délbent bankett volt.

* **Nagy lopás a mozgópóstán.** A miskolci rendőrséghez nem mindennapi körözőlevél érkezett. A posta- és táviratigazgatóság küldte és arról szól, hogy e hó első napján a London—Bécs között közlekedő gyo vonat postakocsijáról egy csomag tűnt el, a melyben több, mint 400 ezer koronaérték volt. A csomag, vagyis inkább postaszák érthetetlen módon veszett el s az eddigi nyomozás daczára sem sikerült a rejtélyes eset nyitjára jönni. A postaszákban igen sok magyar értékpapír, ugyanint aranyjáradékötvények, vaskapu-kölesönkötvények, esekkek, váltók és ajánlott levelek voltak s a károsultak között igen sok a magyar kereskedő czég. A postaigazgatóság a körözőlevél alapján arra kéri a hatóságokat, hogy a területükön lévő pénzintézeteket és bankokat értesítsék a lopásról, esetleg a körözőlevelben részletesen leírt értékpapirokat, váltókat nyomozzák.

* **Halál a vasúti kocsiban.** Ujvidekről jelentik, hogy amidőn a Budapest felől érkező gyorsvonat berobogott a pályaudvarra, egy első osztályú vasúti kocsiban szívvelhűdés ért egy Losichitz Róza nevű uriaszonyt. Az urinő, Losichitz ujvideki biztosítási képviselőnek a felesége, az urával együtt jött Bécsből. Az utasok körében az incidens nagy izgalmat keltett.

* **A viczinális egyre „dolgozik”.** Megdöbbentő mértékben szaporodik az utóbbi időben a vasúti elgázolások száma Budapesten. E hó 16-án megint egyszerre két ilyen eset volt s az egyik halálos, a másik nagyon súlyos kimenetelű. Este 6 órakor a Szent-Endre és Budapest között közlekedő helyi érdekű vasut a III. kerületi Vöröskereszt-utca torkolatánál elgázolt egy 14—15 esztendőes fiút, aki néhány percz múlva meghalt. Holttestét a törvényszéki orvosian intézet boncolótermébe szállították. Személyazonosságát még nem állapították meg; csak annyit tudnak róla, hogy a munkásosztályhoz tartozik. — A szentlőrinczi helyi érdekű vasut a Szent-István kórház átelében elütötte Stöfl Marit, a kit

életveszedelmes sérülésével a Szent-István körházba vitték. A rendőrség mindkét esetben szigorú vizsgálatot indított.

* **Merénylet két vonat ellen.** Amidőn e hó 15-én délelőtt a futárvonat Montebella állomáshoz közeledett, heves durranás volt hallható, ami onnan eredt, hogy egy bomba szétrobbant a vonaton alatt. A karabélyosok a sineken négy kilogramm vasat találtak. A merénylet indító okát nem tudják. — Pármából jelentik a „Tribuná“-nak: Corregio közelében megkísérelték a Rómából Milánóba közlekedő futárvonat kisiklását előidézni. A sinekre köveket tettek, amelyeket azonban még a vonat érkezése előtt el lehetett távolítani. Egy gyanús embert letartóztattak.

* **Rablók a vonaton.** Pretóriában Pietersburg és Nylstro között két ember fölugrott egy vonatra, miközben egy magaslaton haladt fölfelé. Tehetetlenül tették a vonat kíséretét és tizezer font sterlinget raboltak el, amely összeg a pretóriai Standardnak volt szánva.

* **Gyanús tüzeset a mozgó postán.** A múlt héten az a hír járta be a lapokat, hogy a Moszkva—Szentpétervár közötti vasut postakocsiján tűz keletkezett, a mely csakhamar az egész kocsit lángokba borította. A postakocsiról a tűz néhány szempillantás alatt a szomszédos kocsikra átesapott. A tüzet csak nagynehezen sikerült elfojtani. A porrá égett postakocsikban hét millió rubel lett a lángok martaléka. Az utasok között nagy rémület keletkezett; de emberéletben kár nem történt. A vonat néhány órai késéssel érkezett Szentpétervárra. Most ujabb az a gyanu merült fel, hogy a bizonyos hét millió még az égés előtt eltűnt, mert azt előbb eltűntek. A vizsgálat széles mederben folyik.

* **Nagy vasúti szerencsétlenség Amerikában.** Kentiwoodnál egy futárvonat összeütközött a személyvonattal, miközben negyven ember szörnyet halt, huszonhárom pedig életveszélyesen megsebesült.

* **A közlekedési muzeum bezárása.** A közlekedési muzeum mint az előző években is, november elsejétől május elsejéig zárva marad.

* **Kisiklás.** A vágvölgyi vonalon e hó 15-én Vág-Podhrágy megállóhely közelében a 68. sz. tehervonat sintörés következtében kisiklott. Nehány koesi megsérült, emberéletben kár nem esett.

* **A leggyorsabb vonat.** A porosz vasutak marienburg-zoteni katonai vonalán néhány hónap óta rendkívüli gyorsaságú vonatokkal kísérleteznek. Az utolsó próba alkalmával egy Siemens-fele villamos vonattal óránként 201 kilométer gyorsaságot értek el. Az érdekes kísérletnél igen sok műszaki tiszt és szakember volt jelen. A kísérletek már eddig is igazolták, hogy 140 kilo-

méter gyorsasággal akármely jókarban tartott pályán minden veszedelem nélkül lehet villamos vonatokat járatni.

* **Leurott a vonatról.** E hó 16-án Budapesten a fegyvergyár közelében a soroksári helyi-érdekű vasut egyik vonatáról menetközben leugrott Krics József harmincegy éves nyomdász. Ugrás közben ballába a vonat kerekei alá került és szétzúzódott. A mentők a sebesültet lakására vitték.

* **Tűzkárosult vasutas.** Kiss Béla máv. alkalmazott Kolozsvári-utca 37. sz. alatti lakásán Budapesten tűz ütött ki s mintegy 700 korona értékű bútor égett el. A tüzet a tűzoltóság rövid idő alatt eloltotta.

* **Meghalt az esküvőjén.** Szomorú eset történt e hó 17-én Budán, a Zsigmond-utczában. A 87. számú házban lakik Varga Miklós máv. műhely munkás, aki az este tartotta lakodalmát. A nászszakomán hirtelen rosszul lett és összeesett. Gyorsan orvost hívtak, aki azonban már nem tudott rajta segíteni, mert meghalt. Gutaítés érte.

* **Amerikaiak és a motoros vasut.** Hogy a motoros rendszer milyen forradalmat idéz elő a vasutépítés technikájában, mi sem igazolja jobban, mint az, hogy az Északamerikai Egyesült-Államok két kiküldöttje: John Bagwell és Henry Toyler a múlt hetekben heggyről-tövről alapos tanulmány tárgyává tette a békés-csanádi motoros vasutat és nagy elismeréssel nyilatkozott a tapasztalatok felett. Az amerikai tudós mérnököket Sármezei Endre igazgató főmérnök látta el a szükséges fölvilágosításokkal.

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal.

Hirdetmény.

Magyar német fa és kéregforgalom. (Gröditz állomás felvétele.)

E. évi december 1-től való érvénynyel a B. kivételes díjszabásban az alábbi közvetlen díjtételek lépnek érvénybe:

Hova	Gröditz (Sächs. St. B.)
Honnan	B. Kivételes díjszabás ára stb. díjtétel 100 kg-kint feningben.
Jánoshegy	150
József-gőzfűrész	150
Rákó-Pribócz	144
Turócz Sz.-Márt.	144

Budapest, 1903. november hó 17-én.

A magyar királyi államvasutak a részes vasutak nevében is.

(Utánnomás nem díjaztatik)

Vasuti
altiszti vizsgára
készülők
kézikönyve.

Irta:

SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodafiszta.

A legjobbnak elismert tankönyv az altiszti képesítő vizsgára készülők részére.

Ára 3 K.

Utánvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: özv. Szemerédy Lászlónénál
S.-A.-Ujhely (pályaudvar.)

A miskolezi szőlőbirtokosok bor- és szőlőértékesítő egyesületének választmánya ez uton értesíti úgy az egyesület tagjait, mint a borvásárló közönséget, hogy ez évi

TÖRZSKÖNYVÉT

elkészítette és az egyesületi elnökünk

== Szaffka Pál ==

kir. közjegyző ur hivatalos helyiségében van elhelyezve.

Ujabbi bejelentések, valamint tudakozások úgy a tagok, mint a borvásárló közönség részéről az egyesület titkárához

Zsifkovics Antal

máv. üzletv. ellenőrhöz ezimezendők.

Van szerenésém becses tudomására hozni, miszerint „Erzsébet“-hez címzett

gyógyszertáramat

a Vörösmarty- és Szirma utca sarkán, (ezelőtt Gordon-utca) megnyitottam.

Midőn kész szolgáltatást felelőlegesen ajánlom, egyuttal legyen szabad b. figyelmét arra is felhívnom, hogy az összes vasuti alkalmazó ak részére a gyógyszerek szállítását megkaptam és annak kiszolgáltatását gyorsan és pontosan eszközölöm s továbbá hogy nálam minden, a gyógyszerészethez tartozó különlegességek is kaphatók, úgy mint:

„Szt. Antal“ köszvény és rheuma elleni folyadék. Ára 70 fillér.

„Szt. Antal pastillák“, mindenféle gyomorhaj, felfuvódás, rossz emésztés és étvágytalanság ellen. Ára 60 fillér.

Tyukszemirtő „Pediú“, biztos hatású szer tyukszem és bőrkeményedés ellen, este reggel bekenni. Ára 60 fillér.

Erzsébet királyné gyöngyvirág arczeréme, a szeplő és májfoltokat eltávolítja az arc és kéznek hábszerű színt ad, hatása egészen biztos. Ára 90 fillér. Az üres tégely 10 fillérbe visszavetetik. Hozzá

Erzsébet gyöngyvirág szappan, ára 60 fillér.

„Peditor“ biztos szer a lábizzadás, lábszag, kipállás és ebből származó bőrbajok ellen, a test minden részére alkalmazható. Ára 70 fillér.

Dr. Moore fagybalzsam, a fagyos részeket este reggel bekenni, a fájdalmas viszketést megszünteti, hatása biztos. Ára 70 fill.

Erzsébet k. száj-essentia 20–30 csepp egy pohár vízbe cseppentve az inyhust erősíti és a fogromlást megakadályozza. A szájnak kellemes ízt kölcsönöz. Ára 70 fill.

Balassa cseppek, étvágytalanság ellen. Ára 70 fill.

„Magyarhoni balzsam b. pedró“ nagy szaktekintélyek által kitünően ta'atott. Ára kis doboz 50 fillér, nagy doboz 45 fillér

Erzsébet k. növény fogpora, kis doboz 50 fillér, nagydoboz 1 ko ena.

Vidékre 2 korona megrendelésnél posta és csomagolás nem számítatik.

Mély tisztelettel, vagyok alázasat szolgálja

Popovits Antal,

Az „Erzsébet“-hez címzett gyógyszertár tulajdonosa

Sürgőnyezim: Popovits gyógyszerész Miskolcz.

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.